

Doc_Number: KP000220

ارگان کمیته مرکزی حزب دمکرات کردستان ایران

۱۵۹ | اسفندماه ۱۳۶۸ - مارس ۱۹۹۰ | ۵۰ ریال

وضع زندانیان سیاسی و سفر گالیندوپلی

امروز رژیم آخوندها پس از ۱۱ سال
حاکمیت بر مردم رنجدیده ایران کارنامه
سیاهی از اعمال پست و ننگین و ضدبشری برای
خود در تاریخ به ثبت رسانده است. اگر از ذکر
موارد نقض حقوق بشر و رفتار ضد انسانی

۶

آزادی "نلسون ماندلا"

یکی از نتایج روند دمکراتیزاسیون

اگر بخواهیم ویژگی خاصی برای دهه
۱۹۸۰ و بخصوص سالهای نیمه دوم دهه
تعیین کنیم بدون تردید سر فراگیری روند
دمکراتیزاسیون در جهان انگشت خواهیم گذاشت.
در چندسال اخیر بسیاری از حکومتهای
دیکتاتوری در آمریکا، اروپا،

۹

سیری در گذشته و نگاهی به آینده

باز هم خلق کرد و دیگر خلقهای ایران
سالی پر از رنج و محنت، عذاب و شکنجه
مملو از محرومیت و سیه‌روزی و در عین حال
پر از مبارزه و حادثه را در سایه شوم
رژیم آخوندی، سیری کردند و به استقبال
سال نوینی از زندگی و مبارزه پر فراز
و نشیب خود می‌شتابند. سال ۱۳۶۸ با همه
شادیها و تلخیها، پیروزیها و شکستهایش
کم کم پایان مهربان و سال نو، سال ۱۳۶۹
روز بروز و ساعت به ساعت خود را به ما
نزدیک میکند.

در میان بسیاری از احزاب سیاسی و از
جمله حزب دمکرات کردستان ایران رسم بر این
جاری است که در پایان هر سال رویدادهای مهم

۸ مارس، روز جهانی زن

۱۳

نور و زمان پیروز

سال ۱۳۶۸ را پشت سر می‌گذاریم و
به پیشواز نوروز می‌تابیم. نوروز
چون بیک بهار و زیبایی و طلسمه سال
نواندک اندک خود را به ما نزدیک کرده
تا به همه ما تجدید حیات طبیعت و
فصلی نو از تلاش و مبارزه را نوید
دهد.

با فرارسیدن نورهز سالی پر فراز

۲۰

در این شماره:

- ۱۱ ● حقوق بشر در اسلام!
- ۱۵ ● يك پیام مشترك
- ۱۶ ● خبری از بلوچستان
- خودمختاری و میثاقهای
- ۱۷ ● بین‌المللی
- ۱۹ ● شعر

سیری در گذشته و نگاهی به آینده

بقیه از صفحه ۱ اول

سال را از نظر بگذرانند و نقاط قوت و ضعف کار و فعالیت خویش را مورد ارزیابی قرار دهند، فایده این کار در آن است که گذشته را ره توشه آینده کنند و بکوشند تا نقاط قوت کار خود را بازم قویتر سازند و برای مصون ماندن از ناکامی و شکست نقاط ضعف خود را بشناسند و از آن بپرهیزند.

بدیهی است در این مختصر نمیتوان بر همه رویدادهای سال گذشته در کردستان، ایران، خاورمیانه و جهان نظری مجدد انداخت و تاثیرات مساعد و نامساعد این رویدادها برهم و بر تغییرات کشورمان و کشورهای دیگر را مورد تطیل قرار داد. بنابراین تنها بخشی از رویدادهایی را که ارتباط نزدیکتری با مبارزه و فعالیت حزب دمکرات کردستان و خلق کرد در کردستان ایران دارند (آنهم بطور مختصر) مورد بحث قرار میدهم.

بطور کلی میتوان سال ۱۳۶۸ را در کردستان و در

نام نهاد، که برای ظنق کرد و برای فعالین حزب مملو از تجارب و خاطره های تلخ و شیرین بود. مبارزان خلق کرد از رویدادهایی که در این سال گذشت میتوانند انبوهی از تجارب بسیار ارزش بیندوزند تا آنها را در سالهای آتی و در زندگی سیاسی بکار آید.

از پدیده های مطلوب سال ۶۸ یکی این بود که مبارزه سیاسی و مسلحانه مبارزان حزب دمکرات کردستان ایران سیر تحولی چشمگیری را بخود دید. همانطور که میدانیم امسال اولین سال بعد از برقراری آتش بس در در جنگ ایران و عراق بود.

سیاری از "صاحب نظران" آنهاستیکه از اصالت جنبش آزادی بخش مردم کردستان ایران اطلاعی ندارند بر این باور بودند که با توقف جنگ ایران و عراق فاتحه جنبش خلق کرد خوانده خواهد شد و بویژه از مبارزه مسلحانه علیه جمهوری اسلامی نشانی بر جای نخواهد ماند.

اما با کمال مسرت و افتخار دیدیم که عملیات مسلحانه پیشمرگان حزب دمکرات امسال در مقایسه با سالهای پیشین زودتر آغاز گردید.

داشت و موفقیت آمیز تر از عملیات سالهای گذشته هم بود. انقلابیون مسلح خلق کرد و حزب دمکرات کردستان ایران با تلفاتی که در مقایسه با تلفات دشمن، و نیز در قیاس با تلفات پیشمرگان در سالهای گذشته در حدود بسیار پایینی بود، توانستند ضربات سنگینی بر پیکر دشمن و نیروهای سرکوبگر آن وارد آورند. مدها کشته و مجروح بر آنها تحصیل کنند، و مدها نفر دیگر را به اسارت گیرند. با پیای این پیروزیها انعکاس عملیات پیشمرگان در خبرگزاریهای خارجی نیز از گذشته وسیعتر بود. بطوریکه جنبش خلق کرد از این طریق توانست توجه افکار عمومی جهانی را بیشتر بسوی خواسته های عادلانه خود جلب نماید.

● چهاردهم خرداد ماه ۱۳۶۸ خبر مرگ خمینی بنیانگذار و رهبر رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی انتشار یافت. مرگ خمینی که برای دهها و مدها هزار خانواده داغ دیده از اعمال سیاستهای ضد خلقی او و دارودسته اش شادی آور بود، صحت و سقم تحلیلهای گروههای مختلف را آشکار ساخت. بصراحت میتوان گفت رویدادهای این از مرگ خمینی درست است. نظرات حزب دمکرات را درباره

شاعر مرگ خمینی نشان داد . حزب دمکرات هرگز بر این باور نبوده که فوت خمینی به معنای ختم زندگی سنگین جمهوری اسلامی است و با مرگ او سنگینی این دوالبها از دوش مردم ایران برخواهد افتاد .

اما همانطور که پیش بینی میشد واقعاً مرگ خمینی بحران درونی حکومت آخوندها را عمیقتر کرد ، تضاد جناحهای داخلی رژیم را بیشتر آشکار ساخت و در نهایت جمهوری اسلامی را با بی‌آیندگویی بیشتری مواجه نموده . اگرچه کارگزاران رژیم تا بحال توانسته اند در سایه بنسبت و سازش میان خود، رژیم را بر روی پا نگه دارند ، اما در این تردیدی نیست که شانس بقایش کمتر شده و فقدان یک رهبری با اتوریته که مورد قبول مراجع مذهبی باشد موجودیت رژیم را بیشتر مورد تهدید قرار میدهد .

♦ در میان رویدادهای تلخ و دلخراش سال ۱۳۶۸ ترور رهبر بلند پایه حزب دکتور عبدالرحمن قاسملو و عضو کمیته مرکزی کاک عبدالله قادری آذر به همراه دکتور فاضل رسول استاد دانشگاه، کرد عراقی در ویس بانتخت اتریش جای ویژه ای دارد . دکتور قاسملو و همراهانش در حالی بدست فرستادگان و عاملین جمهوری اسلامی شهید شدند

که ظاهراً به منظور تبادول نظر درباره حل مسالمت آمیز مسأله کرد در ایران سه مذاکره دعوت شده بودند . عمل تروریستی حکام رژیم ریسا و تزویر، ماهیت ضد انسانی این جنایتکاران را بیشتر برملا ساخت و تجربه پر ارزشی را برای مبارزان خلق کرد و همه خلقهای ایران بدست داد . و آن اینکه تنها راه مقابله با رژیمی که راه حل همه مشکلات را در ترور ، آدمکشی و خونریزی میجوید ، مبارزه ای بدون وقفه و بی‌امان تا رسیدن به پیروزی نهایی و درهم پیچیدن بساط جهنمی آن است .

اگرچه همانطور که انتظار میرفت شهادت دکتور قاسملو صغوف حزب دمکرات را محکومتره اراده مبارزان حزبی را استوارتر ، آوازه جنبش خلق کرد را جهانگیرتر و جمهوری اسلامی را رسواتر نموده ، اما تردید نیست که از دست رفتن رهبر توانایی همچون دکتور قاسملو برای جنبش خلق کرد و جنبش‌هایی بخش در سرتاسر ایران فقدان است بزرگ و شکافی است عظیم که باسانی بر شدنی نیست و باین خاطر وظیفه همگان است که متناسب با این زیان عظیم از این فاجعه درس و تجربه آموزند .

♦ شهادت بیش از ۳۰ تن از کادرها و پیشمرگان حزب در تجمعات چند نفره از دیگر

رویدادهای سال ۱۳۶۸ است که باید بدان توجه کرد و از آن درس گرفت . در این گفتار نمیتوان به بررسی عمیق تلفات سنگینی که بر بهترین سرمایه‌های حزب و خلق وارد آمده پرداخت ، اما پیادآوری آن به این جهت ضروری است تا رهبری و همه ارگانهای حزبی تحارب این رویدادهارا مورد سنخش محدد قرار دهند و از تکرار حوادثی از این دست در سالهای آتی جلوگیری کنند .

♦ از بین رویدادهای مهمی که با مسأله کرد و جنبش‌هایایی بخش خلق کرد در ارتباط بوده اند ، یادی از "کنفرانس جهانی کرد ، حقوق بشر و هویت فرهنگی" را که در روزهای ۲۲ و ۲۳ مهرماه ۱۳۶۸ با شرکت دو بیست نفر از نمایندگان خلق کرد و شخصیت‌های سیاسی ، علمی و اجتماعی جهان در پاریس پایتخت فرانسه تشکیل گردید لازم می‌شماریم . این کنفرانس که تشکیل آن تا حد زیادی نتیجه تلاشها و کوششهای رهبر شهید حزبمان دکتور قاسملو بود ، اولین اجتماع بین المللی بود که برای بحث و بررسی حقوق انسانی و فرهنگی خلق کرد انعقاد می‌یافت . بدیهی است کوشش در جهت شناساندن جنبش‌هایی بخش خلق کرد و خواسته‌های عادلانه آن و جلب حمایت بین المللی برای آن

تأثیر مثبتی بر روند پیشرفت و پیروزی مبارزه خلق کرد خواهد گذاشت. به همین خاطر بر مبارزان کرد واجب است در این طریق گام بردارند و تا آنجا که در توان دارند مساله کرد را به محافل ذیصلاح بین المللی بشناسانند. تحولات سریع و تا حدی غیر منتظره، در کشورهای اروپای شرقی و درهم ریختن سیستم دیکتاتوری فئودالی و برقراری دموکراسی در چکسلواکی، لهستان، مجارستان، رومانی و آلمان شرقی و نیز سریعتر شدن روند دموکراتیزاسیون در اتحاد شوروی و بخش کثیری از کشورهای جهان از دیگر رویدادهای مهم سال ۱۳۶۸ بشمار می آیند.

این وقایع بیشتر از آن جهت با مبارزه خلق کرد و حزب دمکرات کردستان ارتباط پیدا می کنند که حزب ما سالهاست دیکتاتوری پرولتاریا و سوسیالیسم موجود را زیر سؤال برده و سوسیالیسم دمکراتیک را بعنوان آرمان نهایی در برنامه خود گنجانده است. تغییرات یکسال گذشته در کشورهای سوسیالیستی محبت نظر حزب ما را آشکار ساخت که بر این باور است در نبود آزادی و دموکراسی و نبود شرکت آزادانه و مؤثر توده های مردم در سیاست گذاری و اداره

کشور نظام سوسیالیستی هر اندازه هم عادلانه و انسانی باشد شانس پیروزی نخواهد یافت.

با بخاطر آوردن این رویدادها و رویدادهای تلخ و شیرین دیگری از این دست سال ۱۳۶۸ را پشت سر می گذاریم و به استقبال سال تازه ای از مبارزه و فعالیت می رشتابیم. بدیهی است که آرزوی ما و همه پیوندگان راه آزادی ایران اینست که سال تازه سال پیروزی اراده، خلق سال سرنگونی ارتجاع، سال رهایی ایران و سال برقراری و تثبیت دموکراسی در سراسر ایران و تحقق خودمختاری در کردستان باشد. اما پیداست که انسانهای مبارز و انقلابی تنها به خواستن آرزوهای نیک دلخوش نمی دارند و سرنوشت خویش را بدست تقدیر نمی سپارند. فرق یک انسان انقلابی با آدم معمولی در اینست که او می کوشد به وقوع رویدادها تاثیر بگذارد و حرکت تاریخ را در مسیری به جریان اندازد که منافع زحمتکشان و ستم دیدگان در آن تحقق یابد. برای تامین این هدف مقدس بر همه مبارزین خلق کرد در کردستان ایران واجب است که:

- پیش از هر چیز با تمام توان خود در حفظ یکپارچگی سیاسی و تشکلاتی صفوف حزب بکوشیم. اصول و دیسیپلین حزبی را در حد ممکن گسترش

دهیم و در مبارزه سیاسی، تشکلاتی و نظامی اصول و مضمی کاری را دقیقاً در نظر داشته باشیم. پوشیده نیست که یکپارچگی در صفوف هر حزب، سازمان، خلق و یا ملتسی یکی از اساسی ترین علل موفقیت بشمار میرود. این امر نیز انکارناپذیر است برای یک حزب سیاسی، بویژه هنگامی که سرگرم یک مبارزه پارتیزانی، سخت و دشوار است، مضمی کاری و دیسیپلین از شروط اساسی پیشرفت و موفقیت اند.

- بمانند همیشه ارتباط حزبمان را با توده های وسیع مردم کردستان حفظ و تقویت کنیم. بکوشیم تا سیاست و آرمانهایمان منعکس کننده خواستهای طبقات و اقشار دمکراتیک خلق کرد و مبارزان حزبمان مایه امید و مورد اعتماد مردم کرد باشند. جدیت کنیم که حامل شعارهای حزب به میان مردم باشیم و سیاست و برنامه های حزب را برای آنان توضیح دهیم و در عین حال به شهر با خواستها و عقاید آنها آشنا شویم و آنها را اسباب تطیل و مایه سیاست و برنامه های جدید حزب قرار دهیم. بویژه اینکه سال ۱۳۶۹ سال کنگره و سال مرور بر سیاست و خطوط فکریمان است.

- با توجه به این حقیقت که روحیه نیروهای رژیم به

اثر دودستگی و اختلاف درمیان مقامات حکومت و وضع آشفته کشور نسبت به سالهای پیش پیاپی تر است باید تلاش کنیم در انجام وظایف خود موفقیت‌های بیشتری کسب کنیم. توطئه‌های دشمن را خنثی سازیم. نیروهای مسلح رژیم بخصوص مسلحین بومی را از حمایت دشمن باز داریم. باید سرنوشت سرکردگان و فرماندهان ارتش شاهنشاهی را که در برابر انقلاب مردم ایران مقاومت کردند به فرماندهان ارتش و سپاه یادآور نمائیم و آنان را از دچسار شدن به چنان سرنوشتی برحذر داریم بویژه اینگونه خوشبختانه وضعی شبیه وضع سالهای ۵۷ - ۵۶ در ایران کنونی در حال وقوع است.

- سر همه و بخصوص سر مسؤولین و فرماندهان است که با تمام توان برای حفظ جان کادرها و پیشمرگان تلاش نمایند و اجازه ندهند این سرمایه‌های با ارزش حزب در نتیجه سهل انگاری و بی‌حقیق شمردن دشمن و چیزهایی از این قبیل از دست بروند. باید در برابر دسیسه‌های دشمن بیش از پیش بر هوشیاری خود بیفزایند و امکان ندهند دشمن از راه حبله و نیرنگ یا با فرستادن مزدوران خود به صفوف پیشمرگان، بآنان ضربه وارد آورد. از کمین دشمن برای به دام انداختن

مبارزان خلق، آمادگی و کوشش او برای بهره‌گیری از سهل انگاری و بی‌احتیاطی پیشمرگان نباید یک لحظه هم غافل بود.

- هم‌اکنون در کردستان و در سراسر ایران جنبش اعتراضی مردم علیه سیاستهای سرکوب و دیکتاتوری آخوندی حاکم به مرحله تازه‌ای وارد شده است. یک وظیفه اساسی و مهم حزب ما و کادرها و اعضای مبارز آن است که در تقویت این جنبش اعتراضی توده‌ای که در شهرهای کردستان بجریان افتاده است بکوشند، به اجتماعات مردم، تظاهرکنندگان و اعتمادیون رهنمود بدهند. شعارها و خواسته‌های آنان را پیر محتواتر نمایند و به هر طریق ممکن این پدیده تازه را یاری داده، تقویت بخشند و بالاخره حزب و فعالین آن باید خود را برای رویارویی با هرگونه تحولات جدید که در کردستان و یا در سراسر ایران ممکن است روی دهد آماده سازند.

- ایجاد و تقویت روابط

دوستانه و انقلابی با همه نیروهای ملی و دمکرات در داخل کشور و فعالتر ساختن روابط خارجی حزب وظیفه دیگر حزب ما و تمامی کادرها و مسؤولین آن است. هرکس بسهم خود آنچه که در این رابطه از دستش ساخته است از انجام آن نباید دریغ ورزد. و باید همه در تلاش باشیم جنبش برحق و عادلانه‌مان را روز بروز بیشتر با جنبش سراسری طبقه‌های ایران برای آزادی و دمکراسی گره بزنیم و آن را در سطح جهانی بعنوان حرکتی اصیل و رهایی بخش بیشتر بشناسانیم.

اینها تنها بخشی اندک از وظایفی است که برای پیشبرد مبارزه در سال نو و سالهای بعد بر عهده‌ماست. اگر میخواهیم در سال نو به ایده‌آلهای خود دست یابیم و یا به آنها بیشتر نزدیک شویم، باید وظایف انقلابی خویش را دقیقاً درک کنیم و برای تحقق آنها بطور فعال وارد عمل شویم در اینصورت میتوان به آینده مبارزه خوش بین باشیم.

پیروزی با د جنبش ملی - دمکراتیستی

خلق کرد

رهبری حزب دمکرات کردستان ایران

وضع زندانیان سیاسی و سفر گالیندوپل

بقیه از صفحه ۶ اول

جمهوری اسلامی با مردم ایران که در این گفتار جایی برای آن نیست، خودداری نمائیم ولی از رفتار وحشیانه این رژیم با زندانیان سیاسی باید سخن به میان آورد تا نشان داده شود نظامی که رژیم پیشین را به رفتار غیر انسانی با مخالفان سیاسی و شکنجه آنها در زندان متهم میساخت و این راپشتوانه ای برای کسب مشروعیت خود قرار داده بود، چگونه وقتی که به قدرت رسید بدتر از سلف خود زندانیان را از مخالفان انباشت و در رفتار غیر انسانی با آنها داستانهای هراس انگیزی از جنایت و وحشیگری آفرید.

تمامی کسانی که وضع زندانی سیاسی در رژیم شاه و رژیم آخوندها را بدقت دنبال کرده اند می توانند در این مورد منصفانه به داوری بنشینند که تعداد زندانیان، عده زندانیان و سطح تحقیر، شکنجه و اعدام در رژیم پیشین به هیچوجه با آنچه که امروز در رژیم آخوندها مشاهده می شود قابل مقایسه نبوده است. چنین نظری بر آن نیست تا رژیم شاه را از جرایم ارتكاسی در حق مردم

ایران تبرئه نماید و راه بازگشت ارتجاع سلطنتی را هموار سازد. مردم ایران در انقلاب ۵۷ بطور یکپارچه دست رد بر سینه سلطنت زده اند و دیگر نباید اجازه داد چیزی که از لحاظ تاریخی هم دورانش سیری شده است مجدداً قد علم کند. اما جنایات رژیم را که با تکیه بر قدرت لایزال مردم و در ظاهر برای تحقق آرمانهای آنان به روی کار آمد با جنایات چنان رژیمی که در دوران خود از منفورترین و جنایتکارترین رژیمهای جهان محسوب می گردید باید مقایسه نمود، تا بتوان درجه حقانیت و محبوبیت آن را معین کرد.

آنچه که در طول حکومت آخوندها تاکنون بر فرزندان انقلابی ایران در ساهجالها گذشته است امری نیست که تنها زندانیان و افراد خانواده آنها از جریان آن با خبر باشند. امروزه همه مردم ایران و بخش کثیری از مردم جوامع پیشرفته در سطح جهان از رفتار وحشیانه رژیم اسلامی با زندانیان سیاسی و نقض خشن حقوق بشر در ایران خوبی آگاهی دارند. بویژه آنکه بارها سیاهه طوبی از اعمال ضد انسانی زندانیان

رژیم از سوی کمیسیون ویژه حقوق بشر سازمان ملل متحد و سایر مجامع بشر دوست جهانی تهیه و نشر گردیده و به خاطر اینگونه اعمال به کرات رژیم اسلامی محکوم شده است.

وقتی که در این سیاهه اعمال با شیوه های گوناگون شکنجه بدنی از قبیل کتک زدن با انواع ابزار، سوزاندن جسم، خفه کردن، شکستن استخوانهای اعضای بدن، نگهداری زندانیان در محیط های غیر بهداشتی با تغذیه ناسالم و بدور از دکترو درمان و شکنجه های روحی مانند اهانتها، تجاوز به زنان و مردان زندانی و در مواردی حتی به افراد خانواده آنها، هم بند کردن آنان با افرادی که در اثر شکنجه های طاقت فرسا تعادل روانی خود را از دست داده اند و بالاخره اعدامهای ساختگی و محاکمات فرمایشی چند دقیقه ای مواجه می شویم، نمی توان از بروز تنفر عمیق نسبت به این حیوانهای وحشی خودداری کرد.

رژیم جمهوری اسلامی در مقابل این همه نقض آشکار حقوق بشر در ایران چه چیزی برای ارائه به افکار عمومی جهانی دارد جز آنکه به شیوه آخوندی به ریاکاری، تزویر و دروغ توسل جوید تا افکار عمومی را در داخل و خارج بفریبد و به انحراف بکشانند. این رژیم برای فرار از

راش يك هيات ه نفره به تهران اعزام داشته ايمن هيات ديدار خود از ايران را اول بهمن ماه آغاز نمود و پس از يك توقف ده روزه ايران را ترك و نتيجه كار ماموريت خود را در يك گزارش ۷۶ صفحه ای به كميسيون حقوق بشر تسليم كرد.

لحن محتاطانه و ملایم گزارش آقای گالیندویل در محکومیت ايران و زیر سوال بردن برخی از اتهامات وارده بر رژیم آخوندها موجی از عدم رغابت و حتی خشم را در میان گروههای اپوزیسیون ایرانی برانگیخت.

ما به سهم خود از سفر هيات بازرسی كميسيون حقوق بشر به ايران انتظار زيادی نداشتيم. زيرا با تجربه ای که از اين رژیم ریاکارانندوخته بوديم تقريباً يقين داشتيم که با افزودن بر حتر و عب و خفقان در محیط زندان و در بين خانواده های زندانیان سیاسی و همچنین در میان مردم مبارز ايران و نیز با ایجاد صحنه سازیهای دروغين نمایندگان سازمان ملل متحد را خواهد فریفت و آنها را از درك و انعکاس درست واقعات زندانیهای ايران باز خواهد داشت و همینطور هم شده.

همزمان با آغاز سفر نمایندگان ویژه كميسيون حقوق بشر، بزدي رئیس قوه

کارنامه سیاه و ننگینی از اعمال ضد انسانی، رژیم ریاکار آخوندها با زهم هیچ فرصتی را از دست نمیدهد تا با بخود گرفتن سمایی مردمی و دمکراتیک افکار جهانی را از آنچه که در ايران میگذرد منحرف سازد.

کمال خرازی نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل متحد در آذرماه امسال طی نامه ای به كميسيون حقوق بشر سازمان ملل متحد آمادگی دولت متبوع خود را برای پذیرش هیاتی از این كميسيون برای بررسی حقوق بشر در ايران اعلام داشت و خاطر نشان نمود که "این دعوت از آن جهت بعمل می آید که نماینده سازمان ملل بتواند به چهل و ششمین اجلاس كميسيون حقوق بشر گزارشی مبتنی بر واقعات و نه بر اساس ادعاها و اتهامات ارائه دهد"، وقاحت و بی شرمی آخوندها از آنجا نمایان بود که به منظور مغشوش ساختن اذهان عمومی جهانی زمانی این دعوت را از نمایندگان سازمان ملل بعمل آوردند که بعد از کشتار جنایتکارانه خود از زندانیان مبارز تمامی آثار جنایات خود را از بین برده بودند.

بدنبال این دعوت كميسيون حقوق بشر سازمان ملل متحد بازرسی ویژه خود آقای گالیندویل را که حقوقدان و از اهالی السالوادور است در

محکومیت در نظر جوامع جهانی مدعی است که اعداها در ايران بر طبق قوانین اسلامی صورت میگیرند زیرا که حاکمیت خویش را حاکمیت خدا مینامد و مخالفین را محارب با خدا معرفی می نماید. لذا خود را نسبت به رعایت مقررات و موازین پذیرفته شده بین المللی در رسیدگی به تخلفاتی که در عرف بین المللی جرائم سیاسی نامیده میشوند، ملزم نمی شناسد و این در حالی است که ايران هرگز هیچکدام از تعهدات قبلی خویش را در مجامع بین المللی در مورد رعایت حقوق بشر، لغو نکرده و پس نگرفته است. دورویی و عدم پایبندی رژیم جمهوری اسلامی به رعایت موازین بین المللی و احترام به حقوق مندرج در اعلامیه حقوق بشر برای اتباع در قلمرو خود، حیثیت و اعتباری در سطح جهان برای این رژیم باقی نگذاشته است. بویژه هنگامیکه در سال ۱۳۶۷ در زندانها حمام خون راه انداخت و بطور گروهی شمار زیادی از زندانیان سیاسی را به رگبار بست و اجساد قربانیان این جنایات بیرحمانه را در گورهای دسته جمعی در نقاط مختلف زیر خاک مدفون ساخت و قساوت و رسوایی خویش را به اعلا درجه ممکن رسانید. با وجود داشتن جنین

قضائیه^۶ رژیم تمامی رؤسای زندانهای ایران را به جلسه ای فراخواند و در آن دستورات لازم را در مورد زندانیان سیاسی بمنظور کتمان جنایاتی که در زندانها میگذرد به آنان ابلاغ نمود. مقامات زندانها بلافاصله زندانیانی را که شکنجه شده بودند به جاهای امن انتقال دادند. زندانیان تمام روزهای را که اعضای هیات سازمان ملل متحد در تهران اقامت داشتند در مکانهای نامعلوم و بیادار قطارهای در حال رفت و آمد بر بردند. نمایندگان کمیسیون حقوق بشر در طول روزهای اقامت خود در ایران با انواع صحنه سازیها و محدودیت آزادی در اجرای مأموریت خود روبهرو بودند. اگر چه هیات بازرسی تمامی هم خود را پذیرا مینمودند تحقیق در شرایط فعلی و وضع موجود حقوق بشر در ایران بکار برد و بهیچوجه دامنه^۶ تحقیقات خود را به گذشته سرایت نداد، با این حال حتی برای این کار هم دچار تضییقات و مشکلات زیادی بود. هیات اعزامی کمیسیون حقوق بشر برای کشف واقعیات موجود میباشد تحقیقات خود را از مقامات دولتی جمهوری اسلامی، از مردم و از زندانیان سیاسی بعمل میآورد. مقامات دولتی در ادای توضیحات خود بیجا

محدودیتی روبرو نبودند و بنا به دلخواه خود آنچه را که میخواستند بیان داشتند. در حالی که تحقیق در دو جهت دیگر یعنی تحقیق از مردم و از زندانیان سیاسی بصورت مطلوبی عملی نگردید چرا که فضای حاکم مملو از ترس و تهدید بود. تظاهراتی که حزب الهیها در برابر دفتر سازمان ملل متحد در تهران بر راه انداختند از سویی مانع از برقراری برخی تماسها گردید و از دیگر سو وسیله^۶ تهدید علیه کسانی شد که میخواستند با نمایندگان حقوق بشر تماس برقرار کنند. به این ترتیب دامنه تماسها بسیار محدود گردید. رژیم با کنترل گفتگوی زندانیانی که در زندانها باقی مانده بودند، با نمایندگان سازمان ملل که در حضور مقامات زندان انجام میگرفت به آنها هم امکان نداد تا واقعیات زندگی خود را در زندان برای آنها بازگو نمایند. با تمام تضییقات و صحنه سازیهایی که رژیم جنایتکار آخوندها فراهم آورده بود تضییق را مخدوش ساخته و چهره^۶ مخوف خود را بعنوان نقض کننده^۶ حقوق بشر از افکار عمومی جهانی مخفی کند. با زهم نمایندگان حقوق بشر در ضمن تماسها و گفتگوهای محدود خویش با بسیاری از موارد نقض حقوق انسان از اعمال شکنجه گرفته تا محدود ساختن آزادی

فعالیت سیاسی مواجه شدند. اگر نمایندگان حقوق بشر رنج سفر را بر خود هموار میساختند و به سرزمین ملیتهای تحت ستم ایران همچون کردستان و بلوچستان و ۰۰۰ سر میزدند، بدون شک موارد بسیار دیگری را از نقض حقوق بشر مشاهده میکردند. بازرسی ویژه^۶ کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در گزارش خود به محدودیت زمانی مأموریت هیات و لذا به جامع نبودن تحقیقات خویش اذعان دارد. بنابراین برای تهیه گزارش نهایی جامع و قاطع، تهدید مأموریت خویش را خواستار شده است و نیز دیدارهای منظم سازمان ملل سرخ جهانی را از زندانهای ایران توصیه کرده است. این خود دلیل آشکار و انکار ناپذیری بر تردید و عدم اعتماد آنها به صداقت مقامات دولتی جمهوری آخوندی نسبت به ادعای رعایت حقوق بشر در ایران است. گزارش آقای گالیندوپل عملا به اندازه ای در خدمت رژیم ایران بود که آخوندهای حاکم را نیز تشویق نمود که از ایشان بخواهند مجددا از ایران دیدار بعمل آورند. تا بقول آنها بسا سیستم قضایی جمهوری اسلام بهتر آشنا گردند. یقین داریم سفر دوباره^۶

به کشورشان جلوگیری بعمل آورند، بخش چشمگیری از آنها نیز که خطرناک بودی موجودیت خود را حس کرده اند هر يك به شیوه ای درصدد تطبیق خود با ضرورتهای این تحولات جهان شمول و پسا دور نگاه داشتن خطر از خود برآمده اند.

یکی از چشمگیرترین تاثیرات روندمکراتیزاسیون در قاره آفریقا تغییراتی است که در بهمن ماه امسال در آفریقای جنوبی آغاز گردید، همه میدانیم که در کشور مزبور رسماً سیاست تبعیض نژادی اعمال میشود. اقلیتی سفید پوست بر اکثریت سیاهپوست این کشور حکومت میکند و ناپسندترین روشهای نژادپرستانه را علیه صاحبان اصلی کشور آفریقای جنوبی به کار میگیرد.

لیکن مشاهده نمودیم که در بهمن ماه گذشته ف. د. دکلرک رئیس حکومت سفیدپوست آفریقای جنوبی اقدام به بعضی اصلاحات چشمگیر سیاسی نمود. برای اولین بار کنگره ملی آفریقا (سازمانی که برای امحای سیستم تبعیض نژادی پیکار می کند) را برسمیت شناخت، چند تن از مبارزان کنگره ملی آفریقا را از زندان آزاد نمود، فعالیت حزب کمونیست را آزاد اعلام کرد و سرانجام در ۲۲ بهمن ماه گذشته مبارزان

مسالمت آمیز در سطح جهانی بود.

تحولات بسیار عمیق کشورهای سوسیالیستی و بویژه تحولاتی که در آخرین سال دهه ۶۰ ۱۹۸۰ در کشورهای اروپای شرقی بوقوع پیوست و خاتمه ۶ جند جنگ منطقه ای در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین و مساعد شدن زمینه برای حل چند مشکل مزمن میان دولتها و از همه مهمتر استقرار نوع جدیدی از روابط میان دو قدرت عمده جهان (آمریکا و اتحاد شوروی) از دستاوردهای بزرگ روندمکراتیزاسیون و تنش زدایی است.

علیرغم اینکه عده ای از حکومتهای دیکتاتوری در آسیا و آفریقا تاکنون می کوشند با هر آنچه از دستشان برمی آید از رسوخ این پدیده انسانی

آزادی "نلسون ماندلا"

یکی از نتایج روندمکراتیزاسیون

بقیه از صفحه ۶ اول

حتی آسیا و آفریقا کم و بیش به قبول مطالبات دمکراتیک توده های مردم تن در داده و در سیاست های خود تجدیدنظر کرده و یادر اثر مبارزات نیروهای دمکراتیک و شرقیخواه میدان را ترک کرده و جای خود را به حکومتهای دمکراتیک داده اند. این پدیده در عین حال که جای بسی خوشحالی است، مریه آورد مسرور کننده دیگری نیز با خود به همراه داشت و آن کاهش تشنج و برقراری روابطی اصولی و منطقی تر در میان دولتها و سرانجام استحکام اساس صلح و همزیستی

بقیه از صفحه ۸ وضع زندانیان سیاسی و سفر گالیندوپیل

اطلاعات تازه ای بر آنچه که در گزارش آقای گالیندوپیل در مورد وضع حقوق بشر در ایران آمده است اضافه کند. و اگر گوش شيطان کر - هدف از سفر مجدد هیأت توجیه حکومت آخوندها باشد البته این امری است که (مصالح عالیله) دولتهای بزرگ آن را لازم می شمارد و در این صورت بر ما نیست که راجع به آن بگوئیم!!

هیأت کمیسیون حقوق بشر همانند سفر اول با کارشکنی کارگزاران رژیم مواجه خواهد بود و به این هیأت امکان داده نخواهد شد آزادانه و بدون کنترول ماموران امنیتی از زندانها و مناطق مختلف ایران بازدید کنند و با زندانیان سیاسی و خانواده های اعدام شدگان به گفتگو بنشینند.

در این حال پیداست دومین

سفر هیأت نیز نمیتواند

پروزی بزرگ برای کلیه جنبش های رهاشبخش در سطح جهانی بشمار آید.

حزب دمکرات کردستان ایران ، به عنوان رهبر جنبش رهاشبخش مردم کردستان ایران ، آزادی نلسون ماندلا را پیروزی بزرگ همه ستمدیدگان و عقب نشینی چشمگیر نیروهای ضد خلقی در سراسر جهان به حساب می آورد.

هم از این رو از صمیم قلب به مبارز نلسون ماندلا و همه رزمندگان کنگره ملی آفریقا تبریک می گوید و پیروزی دم افزون پیکار آنان در راه ریشه کن نمودن قدرت نامشروع سیستم آپارتاید (تبعیض نژادی) را آرزومند است .

بدیهی است که مبارزان کنگره ملی آفریقا تارسیدن به آرمانهای روای خود، هنوز راه دور و درازی در پیش روی دارند اما با این همه، عقب نشینی اخیر حکومت سفید پوستان در برابر اراده مشروع اکثریت سیاهپوست آفریقای جنوبی جای بسی خوشحالی است . شکی نیست که رزمندگان راه اصحای سیستم آپارتاید این پیروزی سیاسی را پل پیروزی های آتی خواهند نمود و تا تحقق آرمانها و آرزوهایشان از پای نخواهند ایستاد.

ما اعتقاد داریم که روند نیرومند دمکراتیزاسیون که در سال است در جهان آغاز

پراوازه سیاهپوستان، نلسون ماندلا رهبر پیشین کنگره ملی آفریقا را پس از ۲۷ سال اسارت از زندان آزاد نمود و افزون بر آن ، آمادگی خود را برای گفتگو با رهبران کنگره ملی آفریقا بمنظور حلال معضلات آن کشور اعلام داشت .

رهبر هفتاد و یک ساله سیاهپوستان آفریقای جنوبی که سه هفته پس از آزادی به معاونت رهبر کنگره ملی آفریقا برگزیده شد، در اولین ملاقات با هواداران خود ضمن پافشاری بر ادامه مبارزه رهاشبخش ، حتی به شکل مسلحانه ، از دکلرک به عنوان رهبری واقع بین نام برد و آمادگی خود را برای شرکت در تلاشهای حلال مسالمت آمیز مشکلات آفریقای جنوبی اعلام نمود.

آزادی نلسون ماندلا در سطح جهانی رویداد مهمی تلقی گردید و به گرمی مورد استقبال قرار گرفته بسیاری از رهبران کشورهای معتبر دنیا از آزادی نلسون ماندلا ابراز خوشحالی کرده و حتی بخشی از آنان بلافاصله از نامبرده جهت دیدار از کشورهایشان دعوت به عمل آوردند. طبیعی است که آزادی مبارز بزرگ راه آزادی و رزمنده نستوه ضد سیاست تبعیض نژادی با استقبال همه سازمانهای آزادیخواه

شده ، از این پس نیز ادامه خواهد یافت ، روز به روز بیشتر موانع سر راه خود را هموار خواهد نمود و هر بار یکی دیگر از حکومت های دیکتاتور را از میدان بدر خواهد نهاد. اگر در ایران آخوندی ، هنوز مرتجعین حاکم پیام این روندظفرنمون را نشنیده اند و همچنان بر ادامه سیاست سرکوب و خفقان و دیکتاتوری اصرار می ورزند، به هیچوجه به این معنی نیست که آنان از دست توانای انتقام خلق و از سیلاب بنیان افکن دمکراتیزاسیون امکان رهایی خواهند داشت .

روند صلح و آزادی دمکراسی به سرعت در حال پیشروی است و در مسیر خود هر آنچه خس و خاشاک همچون رژیم آخوندیست نابود خواهد کرد. انانی که به این روند مقدس و انسانی پاسخ مثبت ندهند، محکوم هستند که آماج سیل خروشان خشم خلقهای آزادیخواه قرار گرفته و به یکباره سایه شوم خود را از سر جامعه جهانی امروز کم کنند. بنظر میرسد آخوندهای قدرتمدار در ایران ، تا به آخر در برابر روند دمکراتیزاسیون مقاومت خواهند کرد و تنها راه رهایی خلقهای ایران پیکار برای بزیر کشیدن این باند ضد خلقی و وابستگراست .

در سال است در جهان آغاز

حقوق بشر در اسلام!

اوایل دیماه امسال اجلاس سه روزه کارشناسان حقوق مسایل اسلامی با شرکت نمایندگان ۲۵ کشور در تهران تشکیل گردید. هدف از تشکیل این اجلاس بحث پیرامون حقوق بشر در اسلام بود که تا آنزمان طی بیست جلسه دیگر در کشورهای مختلف اسلامی به بحث گذاشته شده بوده اما بدلیل وجود اختلاف نظرهای شدید میان کشورهای عضو "سازمان کنفرانس اسلامی" به نتیجه ای نرسیده بود. طبق گزارش رسانه های خبری، ایران از ۵۰ کشور جهت شرکت در این اجلاس دعوت بعمل آورده بود. جلسه تنها نمایندگان ۲۵ کشور بدعوت آخوندهای حاکم جواب مثبت دادند. در میان کشورهای که از اعزام نماینده خود به این اجلاس خودداری کرده بودند، کشورهای نظیر ترکیه، تونس، مصر، اردن، عراق، عربستان، سنگال و گابن دیده میشوند. اجلاس تهران موفق شد پیش نویس یک سند ۲۸ ماده ای را آماده و تصویب نماید که "حقوق بشر در اسلام" نام گرفت. این لایحه قرار است در کنفرانس آینده وزیرای خارجه کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی که در شهر قاهره پایتخت مصر تشکیل

و هرگاه اکثریت آن کشورها بر سر آن به توافق برسند بعنوان یک سند معتبر در کشورهای که آنرا به تصویب رسانده اند، به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

هدف این نوشتار آن نیست که بسند این سند را زیر ذره بین قرار داده و آنرا بررسی نماید. لیکن نکاتی در رابطه با به میان آوردن حقوق بشر اسلامی بچشم میخورد که نمیشود آنها را نادیده انگاشت و مورد بحث قرار نداد.

نخست اینکه بیش از ۴۰ سال است اعلامیه جهانی حقوق بشر توسط سازمان ملل متحد تصویب شده و اینک به مثابه یک سند معتبر بین المللی شناخته شده است. دولت ایران بعنوان یک عضو سازمان ملل متحد در موقع خود این اعلامیه را امضا کرده و حکومت آخوندی هم با وجود اینکه عملاً هیچگاه بدان اعتقاد نداشته، اما آنرا به رسمیت شناخته است. تا آنجا که ما اطلاع داریم کشورهای دیگر اسلامی نیز به غیر از عربستان آنرا مورد پسند قرار داده اند. اعلامیه جهانی حقوق بشر طوری تنظیم و آماده گردید است که حقوق طبیعی و اولیه آدمیزاد بدون در نظر داشت زبان، دین، نژاد، ملیت و... را در خودگنجانده است. در چنین شرایطی و با

اعلامیه جهانی حقوق بشر آیا براساسی ضرورت دارد یک سند دیگر با محتوای مذهبی و در چهارچوب مفاهیم "اسلامی" در برابر آن سند علم گردد؟ اگر چنین باشد و این اقدام قدم مثبتی تلقی گردد، لازم است بر مبنای اعتقادات هر دین و مذهب رایج میان مردم جهان یک سند مخصوص نوشته شود که با اصول آن دین و مذهب همخوانی داشته باشد. آنوقت مسایل دیگری هم مطرح میشوند. مثلاً میباید هر ملتی حقوق بشر مخصوص به خود را داشته باشد. یا هر نژادی یک سند مخصوص خود را به میان آورد. واقعا اگر بطور دقیق توجه کنیم میبینیم در چنین وضعیتی حقوق بشر معنی و مفهوم واقعی خود را به تمامی از دست داده و در هر جایی و طبق هر گرایش ایدئولوژیکی شیوه ای مخصوص بخود خواهد گرفت. در شرایطی که جامعه بشری بعد از سپری کردن هزاران سال و پس از اندوختن تحارب فراوان، اینک کم کم میخواهد سوی نزدیکی قدم بردارد و در صدد است حداقل در رابطه با حقوق انسانها تا آنجا که ممکن باشد اختلافات را کنار نهد. طرح چنین برنامه ای با رنگ مذهبی نمیتواند تفادهای را تشدید نکند و همچون سدی در برابر رهروان راه بهیم

نزدیک ساختن انسانها قرار نگیرد.

آشکار است در کشوری مثل

ایران که چند ملت و پیروان

ادیان و مذاهب مختلف را در

خود جای داده است، تصویب

و اجرای چیزی بنام حقوق

بشر اسلامی، نه تنها حقوق

همسانی را برای هممیهنان

به ارمغان نمی‌آورد، بلکه

خود موجب تبعیض و نقیض

حقوق پیروان آیینهای دیگر

میشود. زیرا علاوه بر اینکه

احکام دینی در ادیان

و مذاهب مختلف با هم فرق

دارند، خود اینکه احکام

یکی از ادیان بر پیروان

ادیان دیگر تحمیل گردد یک

نوع تبعیض و نابرابری در بین

پیروان ادیان میباشد. حال

آنکه حقوق بشر اصولاً باین

منظور تصویب شده است که

اعضای خانواده بشری بدون در

نظر گرفتن دین و مذهب و نژاد

و ملیت و جنس و رنگ پوست

حقوق همسان داشته باشند.

دوم اینکه در ایران، مدت

پانزده سال است از نزدیک

شاهد نقض حقوق بشر از سوی

دولتی هستیم که تحت نام

آیین اسلام حکومت سیاه خود را

ادامه داده است. این رژیم

تا بحال مدعا و هزاران

حنایت غیر قابل توجیه مرتکب

شده است. در چنین اوضاعی

این سؤال پیش می‌آید که هدف

از طرح حقوق بشر اسلامی چیست

از نظر این سرور، در ادامه

اعتبار و رسمیت ساقط گردیده

بیا اصلاً اعتباری نداشته است

چرا رسماً اعلام نمیشود؟ و اگر

حقوق بشر اسلامی از نظر سر

محتوا از آن اعلامیه غنی‌تر

میباشد و کشورهای اسلامی

و از جمله حکومت آخوندی

میخواهند احترام بیشتری

برای انسانها قایل شوند،

سوال اینست که تا بحال

چه کسی مانع شده است

حکومت‌های اسلامی و از جمله

جمهوری اسلامی این حقوق را

برای هممیهنان خود ب

رسمیت شناخته و به اجرا

در آورند؟

اگر کسی بخواهد و حوصله

داشته باشد، اعمال و کردار

رژیم ایران را در برابر

این سند تازه تصویب شده

با حتی در برابر قانون

اساسی تصویب شده خود رژیم

نیز قرار بدهد، میتواند

دهها و صدها نمونه برجسته

و آشکار دست بیابد که نشان

بدهند حکومت آخوندی هیچ

اعتقادی به هیچ یک از اصول

انسانی ندارد، برای اینکه

درستی این ادعا بهتر روشن

شود آوردن چند نمونه کوچک

از قانون اساسی را که

قاعدتاً میبایست رژیم آنها

را به مرحله اجرا بگذارد،

لازم میدانم.

اصل بیست و سه، بخش

حقوق ملت، از قانون اساسی

جمهوری اسلامی ایران این

است. "تفتیش عقاید ممنوع

است و هیچکس را نمیتوان

بهر قائل داشتن عقیده

تعرض و مؤاخذه قرار داد!

اصل سی و شش چنین میگوید:

"حکم به مجازات و اجراء آن

بباید تنها از طریق دادگاه

صالح و بموجب قانون باشد."

همچنین در اصل سی و هشت

گفته شده است: "هرگونه

شکنجه برای گرفتن اقرار

و کسب اطلاع ممنوع است اجبار

شخصی به شهادت، اقرار یا

سوگند مجاز نیست و چنین

شهادت و اقرار سوگندی فاقد

ارزش و اعتبار است."

اینها چند نمونه از آن

حرفهای پر آب و رنگی است

که در قانون اساسی تصویب

شده توسط آخوندها آمده است.

نمونه ها از این دست خیلی

زیاد است. از این قبیل

شعارها در این سند تازه

تصویب شده نیز بحشم میخورند

که احتیاج به بحث ندارند.

حال جا دارد از آخوندهای

حاکم سوال شود که آیا چند

درصد از این همه شعارهای

رنگارنگی که بروی کاغذ نوشته

شده و نام قانون اساسی بر

آنها نهاده شده است، در عمل

به مورد اجرا گذاشته شده

است؟ کیست که نداند نقش

حقوق بشر در رژیم آخوندی به

حدی شدیدتر گسترده است که

حتی بخشی از دست اندرکاران

دستگاه حکومتی را نیز ناچار

به گلابه کرده است؟ در چنین

اوضاع و احوالی و با اجرای

۸ مارس، روز جهانی زن

در بسیاری از جوامع عقبه مانده و از جمله کشور ما ایران با آنکه زن بعنوان مادر، خواهر و یا همسر در محیط خانواده و در ارتباط با عواطف خانوادگی دارای ارزش و منزلت ویژه ای است، اما همین احترام و منزلت در خارج از جمع خانوادگی و حتی بسا اوقات در خود خانواده چنان رنگ می‌بازد که شخصیت وی بعنوان یک موجود انسانی زیر سوال می‌رود!

هرگاه نظری دقیق به محیط و جامعه خود بیندازیم، به قوانین کشور مراجعه

کنیم و شأن و مقام زن را در آداب و رسوم و سنتهای اجتماعی و حتی در احکام مذهبی جستجو کنیم با دستورات و سنن اسارت آور و اهانت آمیزی برخورد می‌کنیم که هیچگاه با مقام و منزلت زنان بعنوان نیمی از جامعه بشری سرسازگاری ندارد.

اساس خانواده بر وجود زن و مرد استوار است، ادامه نسل بشر بر پایه روابط این دو اتکا دارد. پس چگونه است که زنان در موقعیتهای این چنین نازل و درسی حقوقی خفت آوری نسبت به مردان

در جامعه باقی مانده اند؟ علل این موقعیت را چگونه باید دریافت؟ از نارسایی عقلی آنها، آنطور که بنام دین بما تلقین کرده اند؛ از ضعف جسمانی آنها و یا بر طبق پنداشت برخی از حیثیت ظریف و شکننده آنها در اجتماع؟ هر دلیلی را که در توجیه این نابرابری بتوان ارائه داد باز هم حقیقت را نمیتوان از خلال آنها دریافت. حقیقت را باید از تاریخ شنید و آن را در داستان سرنوشت پر رنج بشر جستجو کرد.

داستان زندگی بشر را باید مطالعه کرد و از آن آموخت. بدون دستیابی به تحسار و داده های تاریخی نمیتوان راه خود را از میان انبوهی از کجراه ها و کج فکریهای انباشته شده در فرهنگهای گذشته، باز شناخت و بسوی جامعه ای سعادتمند ره گشود. اگرچه توضیح زندگی بشر در اینجا وظیفه ما نیست،

بقیه از صفحه ۱۰.

خوشبختانه هم اکنون مردم ایران برداشتن اولین گامها را در این مسیر آغاز کرده اند. تظاهرات تهران، تبریز، اصفهان، سقز و پیرانشهر و دیگر شهرهای کردستان و سراسر ایران را

بقیه از صفحه ۱۲ حقوق بشر در اسلام!

دیکتاتوری از نوع حکومت آخوندی ایران بوجود آورد و آنها را مجبور سازد به خواستهای انسانی و اجتماعی مردم گردن نهند، سفست در اشتباهند. چون اساس این حکومتها بر ظلم و ستم و تعرض به حقوق و آزادیهای انسان برپایی شده و تا زمانیکه تحولات عمیق اجتماعی به سود دموکراسی و آزادی در این کشورها پدید نیاید، نباید انتظار داشت این نوع حکومتها سهل و آسان مواضع خود را تغییر دهند.

چنین سیاستهای ضد انسانی و قانون شکنانه ای وجود پیدا عدم نوشته ای بنام حقوق بشر - اسلامی یا غیر اسلامی - چه فرقی بحال مردم ایران دربر خواهد داشت؟ در حالی که سیاست سرکوب و قلع و قمع همچنان ادامه دارد و تنها زبان فرمانروایان حاکم، زبان شکنجه و گلوله و داراست تصویب حقوق بشر اسلامی میتواند چه دردی را دوا کند؟ آسانی که چنین موید دارند سند حقوق بشر در اسلام میتواند تحولات مثبتی را در موضع ضد انسانی حکومتهای

لیکن نباید از تحسار ب گرانبهای آن در این زمینه چشم پوشید. تاریخ مشحون از تلاش و زحمت مشترک زن و مرد برای ساختن زندگی است. سطح عالی تمدن پیشرفته کنونی محصول کار انسان است و انسانها را مردان و زنان تشکیل میدهند.

مقام زن در درازای تاریخ بشر به آن وضعی نبوده است که ما آآن در جامعه خود شاهد آنیم. زمانی درسیده دم تاریخ زنان و مردان در اجتماعات خود وضعی همسان داشته اند. آنها همه در تلاش- های زندگی برای تامیمن خوراک، پوشاک و مسکن شرکت میکردند و لذا از آزادی، احترام و حقوق برابر برخوردار بوده اند. نزول و افت موقعیت اجتماعی زن از زمانی آغاز گردید که وی از شرکت مستقیم در تولید وسایل معیشت برکنار ماند، و نقش او محدود به اجرای وظایفی فرعی در این رابطه گردیده. این نقش با پیدایش نظامهای طبقاتی اول در میان طبقات حاکمه بصورت عادات، رسوم و سنتهای اجتماعی درآمد و سپس کم کم در میان طبقات زحمتکش نیز نمود و گسترش یافت و در احکام مذهبی و قوانین دولتی آنها تثبیت گردید.

پایبای این حداماندگی

اقتصادی نقش و منزلت زنان در اجتماع رو بکاهش گذاشت. حقوق و آزادی آنها تابع میل و اراده مردان گردید که در زمینه تولید نقش اساسی را در دست گرفته بودند. وهم اینک در جامعه ما و بسیاری از حوامع عقب مانده، زنان سنگینی این تنزل مقام را بصورت ستم جنسی علاوه بر ستمهای دیگر بر دوش خود احساس میکنند.

متن تاریخ را مبارزه نیروهای اجتماعی پیر کرده است. زنان نیز از این قاعده مستثنی نیستند. آنها برای رهایی از وضع نابرابر خود با مردان از دیر باز در تلاش و تکاپو بوده اند. این روند البته با پیشرفت و تکامل جامعه بشری سرعت بیشتری بخود گرفته است.

اوج سابقه مبارزه زنان برای رهایی و اعتراض به وضعیت نابرابر خود با مردان ۸ مارس ۱۹۰۸ است که در آن روز زنان کارگر آمریکا در نیویورک به تظاهرات آرامی دست زدند.

این متینگ از سوی نیروهای ارتجاعی، آنها که خواهان بقای ستمگری بر زنان بودند، بخون کشیده شد، اما خاطره آن برای همیشه برجای ماند. بشریت متمدنی خاطره ۸ مارس را گرامی داشت و آنرا روز همبستگی جهانی با زنان اعلام کرده هم برای اینک

فداکاری زنان مبارز آمریکا

در هشتم مارس را ارج نهاد و هم باین خاطر که زنان محروم همه جهان را به مبارزه برای تحقق خواسته های خود تشویق نماید و آنان را نسبت به پشتیبانی و حمایت بشریت متمدنی از آنها امیدوار سازد.

زنان برای سازمان دادن مبارزه خود در جهت رسیدن به حقوق برابر با مردان در بسیاری از کشورها به تشکیل اتحادیه ها و سازمانهای ویژه خود دست زده اند که البته در جای خود کار شایسته و بجایی است. اما گاهی هم دیده میشود که مبارزه برخی از این سازمانها در مسیری ره مییابد که با هدف رهایی زن مغایر است چراکه اینان میخواهند مردان را بعنوان دشمنان حقوق و آزادیهای زنان در برابر آنها قرار دهند و خصومت زنان را متوجه مردان سازند. این طرز تفکر علاوه بر اینکه انحرافی بزرگ از هدف رهایی نسبی زن محسوب میشود به تلاش مشترک و لازم زنان و مردان ستمدیده و مبارز در امر رهایی انسان از قید ستم در اشکال مختلف آن لطمه جبران ناپذیری وارد می آورد.

جنبش زنان در کشور ما برای رهایی از نارواشیها و نابرابریهای اجتماعی با مشکلات فراوانی روبروست.

در صفحه ۲

يك پیام مشترك

با میدآرادی و بهروزی مردم ایران نوروز را جشن بگیریم.

هم میهن! نوروزت خجسته
ساده، امیدت به آزادی فزون
ساده، و تلاشت برای بهروزیترین
پیروزی!

هم میهن! در سالی که
گذشت شدت باد آزادی بسیاری
از دیکتاتورهای جهان را به
زیر افکند، و اراده ملتها
را حاکم گردانید. آخرین
قدرت سرکوبگری که در
اروپای شرقی در برابر
آزادیخواهی مردم به زانو
درآمد حکومت رومانی بود که
رئیس سفاک آن دربارگشت از
ملاقات با سران رژیم اسلامی
خود را در جنگال نیرومند مردمی
که با شعار آزادی به میدان
آمده بودند اسیر دیده.

در سالی که گذشت جنبش
آزادیخواهان، ملت‌های
جهان از کرانه‌های شلی تا
دماغه امید در جنوب افریقا
و از میدان تیان آن مین در
چین تا دیوار برلین پایه‌های
استبداد را به لرزه در آورد، و
بشریت گام بزرگ‌تر در راستای
آزادی و حقوق بشر و حاکم کردن
حکومت قانون به پیش برداشت.
هم میهن! در این بحبوحه
تحول و امید که دوران فرو
پاشی دیکتاتورهای و گسترش
دمکراسی در جهان است و در مهد
شوق و شعروادب، در ایران‌ما،

دیو استبداد و ستم، و جفند
جهل و فقر همچنان در سال
گذشته حاکم بود، اما بیش از
هر زمان دیگری در برابر
تحولات جهانی، در برابر مردم
ایران که از این رژیم ضد مردمی
بجان آمده اند و حتی از درون
خود احساس ضعف و زبونگی
می‌کرد و بر خود می‌لرزید.

پیروزی برق آسای ملت‌ها
در استقرار دمکراسی و
حقوق بشر در چهار گوشه جهان
همه رژیم‌های مستبد و
آزادی کش بویژه بدترین آنان
یعنی رژیم اسلامی را دچار
ترس و تنهایی کرده است و
این در شرایطی است که مردم
ما نیز که از استبداد و ستم
رژیم اسلامی به جان آمده‌اند و
از تحولات هیجان انگیز و
نوبد بخش بین المللی
بارقه‌های امید را در دل خود
روشن ساخته‌اند به تدریج به
اعتراضات آشکارتری علیه
استبداد روی می‌آورند.

هم میهنان! نیروهای
سیاسی آزادیخواه! شرایط
ملی و بین المللی برای پایان
دادن به حیات استبداد و
استقرار دمکراسی در ایران
امروز از هر زمان دیگری
فراهم تر است، نسیم آزادی
از چهار سوی مرزهای این
فلات تشنه آزادی در شرف

وزیدن است، امروز را گاه آن
است که همگی با احساس
مسئولیت نسبت به حال و آینده
ایران، در قامت مردمی
مبارز و آزادیخواه برای
استقرار آزادی، حکومت
قانون و قرارداد منصفان
در مسیر رشد و ترقی و رفاه
متحد شویم، کمر همت بربندیم
و برای تحقق آرزوهای
دیرینه‌مان عمل کنیم. باید
از همین نوروز فرهنگی شو و
روشهای نوین را که لازمه شکل‌گیری
یک ائتلاف بزرگ دمکراتیک و ملی
برای استقرار آزادی و قانون
در ایران است برگزینیم. پیش
از هر چیز منش همراه بودن و
همراه شدن، و منافع ملی را
ماورای منافع حزبی و گروهی و
فردی دیدن را پیشه، خود
سازیم و بدین سان راه را
برای ائتلاف و اتحاد همه
کسانی که در استقرار آزادی و
حکومت قانون ذینفع هستند
هموار کنیم. یک دست
بهداست اما میلمونها دست
می‌تواند همان معجزه‌ی را
خلق کند که نمونه‌های آن را
در سالی که گذشت
در رومانی، شیلی،
افریقای جنوبی و
کشورهای
دیگر شاهد بودیم
مردم ما نیز امسال در
اعتراضات و تظاهرات متعددی
علیه حکومت اسلامی، و در
دفاع از آزادی و حقوق مدنی

خبری از بلوچستان

رادیو صدای مجاهدین بلوچستان در تاریخ ۱۳۱۸/۱۲/۱۰ آماری از عملیات نظامی مبارزین سازمان مجاهدین بلوچستان در سال ۱۹۸۹ میلادی را پخش کرد. براساس این آمار سازمان مزبور در مدت یک سال توانسته است در استانهای سیستان و بلوچستان، کرمان و هرمزگان با اجرای عملیات وسیع نظامی زیانهای جانی و مالی زیر راه رژیم جمهوری اسلامی وارد آورد:

۱۳۹۸ نفر	۰۱ کشتن
۸۲۲ نفر	۰۲ زخمی کردن
۲ افسر عالیرتبه	۰۳ اسیر کردن
۲۸۷ خودرو	۰۴ انهدام
۱۶ خودرو	۰۵ به غنیمت گرفتن
۱۸۹ پاسگاؤ و پایگاه	۰۶ ویران کردن
۵ هلی کوپتر	۰۷ سرنگون کردن
۱۵ شرکت	۰۸ منهدم ساختن
۲ قبضه توپ	۰۹ به غنیمت گرفتن
۲ قبضه خمپاره انداز	۱۰ به غنیمت گرفتن
۱۹ قبضه تفنگ	۱۱ به غنیمت گرفتن
۱۴ زاغه مهمات	۱۲ انهدام
۴ دستگاه موتورسیکلت	۱۳ به غنیمت گرفتن
۱۳۵ چادر	۱۴ به آتش کشیدن
۱۴ شرکت برق	۱۵ انهدام
۸ پمپ آب متعلق به رژیم	۱۶ انهدام
۴ تانکر پراز نفت	۱۷ به آتش کشیدن

شرکت داشتند که میتوانند سرآغاز اعتراضات وسیع مردم ایران و شروع ورزش نسیم آزادی در ایران تلقی گردد.

فعالیتها و اعتراضات خانوادههای زندانیان سیاسی در تهران، ابراز همدردی مردم نسبت به زندانیان و خانوادههای آنان و در هفتههای اخیر تظاهرات مردم شهران، اصفهان، تبریز و شهرهای مختلف کردستان و وجود حکومت نظامی اعلام نشده در مهاباد، سنندج، مریوان، بیرانشهر، سقز، و سردشت و غیره همگی نشانه گسترش آمادگی مردم در مبارزه علیه استبداد است.

مراسم نوروز برای ما ایرانیان همواره وسیله ای برای نزدیکی دلها، برای تقویت همبستگی ملی در برابر جور و ستم و در برابر هر تجاوزی علیه مردم و کشورمان بوده است. حکومت اسلامی که دشمن شاعر ملی ایران است از آغاز با مراسم نوروز دشمنی ورزیده است. برگزاری وسیع و همه جانبه این مراسم خود نوعی مبارزه علیه استبداد حکومت اسلامی و نمایش یکپارچگی مردم در برابر رژیم است.

برگزاری وسیع این مراسم وحدت و نزدیکی ماراتقویت میکند، روحیه مبارزه علیه استبداد و خفقان را بالا میبرد و بیگانگی و انزوای

مانیروهای سیاسی
امضاکننده این پیام:

۱. حزب دمکرات کردستان ایران
۲. سازمان فدائیان خلق (اکثریت)
۳. حزب دمکراتیک مردم ایران
۴. سازمان فدائیان خلق ایران

نیروهای آزادیخواه و همه مردم ایران ربه همبستگی و اتحاد در مبارزه علیه استبداد و استقرار دمکراسی و عدالت اجتماعی در ایران فرا میخوانیم.
به امید آنکه سال نو سال پیروزی مردم ایران باشد!

در آستانه سال نو همه

خودمختاری و میثاقهای بین المللی

بلکه این خواست را گناه بزرگی قلمداد کرده و همه نیروی خود را جهت سرکوب جنبش آزادیخواهان و خلق کرد بکار بسته اند.

قریب یازده سال است که رژیم مرتجع آخوندی کردستان را به حمام خون میدل ساخته و جهت بسته شکست کشاندن جنبش خلق کرد

دیر زمانی است که خلق کرد در کردستان ایران جهت رسیدن به حقوق انسانی و ملی خود، خواستار خودمختاری می باشد و در راه کسب آن تلاش می کند. اما هم رژیم وابسته به امپریالیزم شاه و هم رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی تنها به این خواست عادلانه و خلق مایاخ مثبت نداده اند،

در مدرسه و در محیط های کار عادات و سنتهای تبعیض آمیز گذشته را از دستور کار خارج سازیم تا در همه رصه های زندگی اجتماعی زنان و مردان بدون فرقی و تفاوت به فعالیت بپردازند و استعدادهای خویش را شکوفا سازند.

فرا رسیدن هشتم مارس روز همبستگی جهانی با زنان را به تمامی زنان جهان تبریک می گوئیم و بدین وسیله همه زنان محترم و ستمدیده ایران و کردستان را که تحت فشار و اندیشه های پوسیده و حکومت حافظ آنها رنج می برند، فرا می خوانیم که برای دستیابی به حقوق انسانی خود بیاخیزند و بیش از این در برابر ستم تلخ و سیاه خود بی اعتنا باقی نمانند.

برابر با مردان رسانید. چراکه ریشه مقاومت در برابر این حقوق انسانی در روحیات و اندیشه های افراد جامعه نهفته است. تنها با ایجاد محیطی سالم و دمکراتیک با افشای بیوقفه تبعیذات در تفکرات ارتجاعی قدیمی و با بسط آموزش در سطح جامعه میتوان زمینه را برای محو بقایای این تفکرات و رومیات پوسیده فراهم آورد.

باید به زنان کمک نمود تا اعتماد به نفس از دست رفته خویش را بازیابند قیود کهنه را از دست و پای خود بردارند و برای رویارویی با مشکلات زندگی آماده گردند بدون شک این کار به زمان درازی نیاز دارد و مبارزه در راه تحقق این هدفها را باید در کلیه زمینه ها به پیش برد. باید در خانه

وجود آداب و رسوم کهنه و ریشه دار، عدم توازن رشد اقتصادی و فرهنگی در سطح کشور، پایین بودن سطح آموزش عمومی بویژه در بین زنان، سنگینی فرهنگ کهنه بر دست و پایی مردم ما که از سوی زنان را نسبت به قبول موقعیت فرودتر در جامعه خو داده است و اتکالی به نفس را در آنان کشته است و از دیگر سو مردان را در برابر هرگونه خواست برابر طلبی زنان به مقاومت برمی انگیزد و بالاخره تسلط آخوندها، این نمایندگان قرون تاریکی بر دستگاه قدرت و پشتیبانی آنها ازنگه داشتن زنان در وضع موجود و محدود کردن فعالیت آنان به جارجوب خانه و کتبخانه آشپزخانه، از موانع مهم در راه این جنبش اند. زنان کشور ما اگرچشمه دارای استعداد و تواناییهای عظیمی هستند و این توانایی را در گذشته بارها به منصفه شهبانی قادر به رویو شدن با این مشکلات که باز مانده از سده های گذشته است نیستند. باید آنها را در فایق شدن بر این موانع یاری داد. شناسایی حقوق زن در فواینس البته امری اساسی و ضروری است، اما تنها با این شناسایی نمیتوان زنان را به حقوق مساوی و موقعیت

که خواستار آزادی خودمختاری می‌باشد، از هیچ جناحیتی فروگذر نکرده است و این در حالی است که خلق کرد خواهان حقوقی است عادلانه و انسانی که در اعلامیه و میثاقهای بین‌المللی برسمیت شناخته شده است.

برای روشن شدن مسأله، در پرتو سه سند مشهور جهانی که در مورد حقوق و آزادیهای بشر و خلقها، در سازمان ملل متحد به تصویب رسیده اند، به مسأله خودمختاری به مثابه خواست مردم کردستان می‌نگریم. این سه سند عبارتند از: اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی و میثاق بین‌المللی حقوق سیاسی و مدنی که هر سه سند از سوی ایران نیز امضا شده اند.

حزب دمکرات کردستان ایران به عنوان یک نیروی ملی و مترقی که اکثریت شونده‌های خلق کرد از آن جانبدار می‌کنند، اهداف مردم کردستان را در برنامه خود گنجانده است. حال ببینیم حزب دمکرات چه حقوقی را برای خلق کرد مطالبه می‌کند و میثاقهای بین‌المللی در این رابطه چه می‌گویند؟

حزب دمکرات کردستان

چهارچوب کشور ایران و در سرزمین کردستان ایران، خلق کرد از حق خودمختاری بهره‌مند شود و در منطقه خودمختار کردستان توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را جامه عمل بپوشاند. در این باره در بند یک ماده یک میثاق بین‌المللی حقوق سیاسی و مدنی چنین آمده است: "کلیه ملل دارای حق خودمختاری هستند. بموجب حق مزبور ملل وضع سیاسی خود را آزادانه تعیین و توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را آزادانه تأمین می‌کنند". همچنین در بند سه از ماده یک میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آمده است: "کشورهای طرف این میثاق از جمله کشورهای مسئول اداره سرزمینهای غیر خودمختار و تحت قیمومیت مکلفند تحقق خودمختاری ملل را تسهیل و احترام این حق را طبق مقررات منشور ملل متحد رعایت کنند".

حزب دمکرات کردستان ایران می‌خواهد در منطقه کردستان تمام قدرت در دست مردم باشد. جهت نیل به این هدف از طریق انتخابات، شورای عالی کردستان تشکیل شود و مردم از طریق آن شورا قدرت خود را اعمال نمایند. در این باره ماده ۲۱ منشور حقوق بشر چنین آمده است:

امور عمومی کشور خود، خواه مستقیم و خواه با وساطت نمایندگان که آزادانه انتخاب شده باشند شرکت جوید. حزب ما خواستار آن است بفران امور مربوط به روابط خارجی، دفاع ملی، برنامه ریزی درازمدت اقتصادی و سیستم پولی، صلاحیت اداره سازمان دولتی در کردستان اختیار حکومت خودمختار کردستان باشد که از سوی شورای عالی کردستان، عالیترین ارگان قانونگذاری انتخاب می‌شود. در این مورد در بند سه از ماده ۲۱ منشور حقوق بشر چنین آمده است: "اساس و منشأ قدرت حکومت، اراده مردم است. این اراده باید بوسیله انتخاباتی ایران گردد که از روی صداقت و بطور ادواری صورت پذیرد. انتخابات باید عمومی و با رعایت مساوات باشد و با رای مخفی بی‌طرفانه ای نظیر آن انجام گیرد که آزادی رای را تأمین نماید".

حزب ما خواستار آن است که در منطقه خودمختار کردستان همه حقوق و آزادیهایی که در منشور حقوق بشر آمده اند تضمین گردند. در این رابطه در ماده ۲۸ اعلامیه جهانی حقوق بشر آمده است: "هرکس حق دارد برقراری نظم را بخواهد که از لحاظ اجتماعی و بین‌المللی، حقوق و آزادیهایی را که در این

این حقوق عادلانه را زیر پا می‌گذارند به مقابله برخیزند. زیرا پایمال کردن حقوق عادلانه، خلقها در هر کجا که باشد و در هر شرایطی صورت بگیرد، طبق برنامه، ملل متحد یک مساله، جهانی بشمار می‌آید و جلوگیری از آن جزو وظایف ملل متحد قرار می‌گیرد. امیدواریم در آینده افکار عمومی جهانی و مجامع بشر دوست و ترقیخواه دنیا همدردی و هم مدایی خود را با مبارزه، عادلانه، خلق ما بیشتر نشان بدهند.

ملل متحد در اجلاس رسمی دوره ۲۹ خود در سال ۱۹۷۴ میلادی، مقرر داشت که مبارزه مسلحانه جهت رسیدن به حقوق اولیه و انسانی هر خلقی، مبارزه برحق است. بنابراین در می‌یابیم که نقض حق خودمختاری خلق کرد علناً به معنای زیرپا نهادن قوانین بین‌المللی است و به همین خاطر همه کشورهای عضو سازمان ملل متحد موظف هستند که از حقوق خودمختاری خلق ما دفاع کرده و علیه رژیمهایی که

لامیه ذکر گردیده است، مین کند و آنها را به رد عمل بگذارد. حزب دمکرات کوردستان را از خواهان آن است که مان کردی در کوردستان ان رسمی تدریس و مکاتبه ن ادارات باشد. در این پینه در ماده ۲۷ میثاق ن المللی حقوق سیاسی و نی آمده است: "در کشورها که اقلیتهای نژادی، مذهبی، زبانی وجود دارند، خاص متعلق به اقلیتهای بود را نمیتوان از این محروم نمود که مجتمعا با این افراد گروه خودشان از هتک خاص خود متعجب شوند و پس خود متعجب نبوده و ریلی آن عمل کنند به زبان و در ا احتمال نمایند. بدین ترتیب روشن میشود که خواست خودمختاری لقمان یک خواست برحق است و از سوی قوانین و میثاقهای ن المللی از آن پشتیبانی می‌شود.

هرچند این رژیم مرتجع آخوندی است که جنگ را بر خلق ما تحمیل کرده و خلق کرد از وی ناچاری و برای دفاع از ود و خواسته‌هایش دست به سلحه برده است اما بهر حال مبارزه با این رژیم بر حق از نظر قوانین بین‌المللی جایز شمرده شده است. مجمع عمومی سازمان

از نشریه جنبش دانشجویی

بها و لیدریشد سنگم از خاک بر زمین
 پرستو به بازگشت زه نغمه امید
 به جزش آمد از خون در دهنش زانک سیمیه
 بساله خجسته باز گروان ز سوز راه
 به خوشی از بهرستان به بهرستان آرشنا
 به همه از بهر چشم در پیار حرکت
 به زن از بهر با نغمه تا بهر چشم جهانیا به پیار حرکت
 بساله خجسته به

و نام نند بندگ و نامز بار فقر و جهل
 به هر چه از بهر چشم به هر صورت در بهت
 به خوشی از بهرستان به بهرستان آرشنا
 به همه از بهر چشم در پیار حرکت
 به زن از بهر با نغمه تا بهر چشم جهانیا به پیار حرکت
 بساله خجسته به

کرمانشاه

نوروزتان پیروز

بقیه از صفحه اول

و نشیب، سالی پسر از
خاطره‌های تلخ و شیرین، سالی
مالامال از کوشش و ایثار و
سرانجام سالی پراز پیروزی و
شکست و تجارب گرانمایه به
تاریخ دهها سال مبارزه
انقلابی خلق کرد افروزده
می‌گردد. به پیشواز سالی

نو می‌رویم که در آن
می‌باید کاروان مبارزه رابه
قله پیروزی و سرمنزل رهایی
نزدیکتر سازیم.
نوروز در همان حال که
جشن تجدید حیات طبیعت و
پیام آور فرا رسیدن فصل
زیبایی است، سراغاز فصلی
جدیداز مبارزه انسانها در
راه رسیدن بد آینده‌ای بهتر
است افزون براینها نوروز
کمرد سمنل مبارزه پرشکوه
نیاکان در راه رستگاری
است. نوروز کرد فراخوانی

است در راه رسیدن به روزی نو
روزی درخشان و خالی از ستم
که هر خلق و ملتی با ادامه
مبارزه، حق طلبانه به آن
نایل می‌آید. ما از این
زاویه به نوروز می‌نگریم، و
به این دلیل فرار رسیدن جشن
نوروز رابه همه خوانندگان
" کردستان " کادرها و
بیشمرگان و اعضای حزب،
مردم مبارز کردستان و
هم میهنان عزیز تبریک عرض
می‌کنیم جشن نوروز و سال
نو بر همه فرخنده باد!

وادیم معدای کردستان ایران
همه روزه: به دوربان کردی و فارسی
سهم کوتاه ردهف‌های:
۴۱,۴۹,۷۵ متر
برنامه اطلی از ساعت ۱۲:۳۰ تا ۲ بعد از ظهر
مین همین برنامه از ساعت ۸ تا ۹:۳۰
برنامه کردی روز بعد از ساعت ۷
۸ صبح بکش سرگرد

کمک‌های مالی خود را به حساب بانک
زیور وارنیز:
C.C.P. PARIS 68040 M020
FRANCE
و فیش‌مانگی آن رابه این آدرس پست نمائید:
A.F.K. B.P. 102, 75623 PARIS
CEDEX 13 FRANCE

منتشر شد
اسامی شهدای
حزب دمکرات کردستان ایران
۵۸-۶۸
اسفندماه ۱۳۶۸

نوروزتان پیروز

بقیه از صفحه اول

و نشیب، سالی پس از
خاطره‌های تلخ و شیرین، سالی
مآمال از کوشش و ایثار و
سرانجام سالی پرازیروزی و
شکست و تجارب گرانمایه به
تاریخ دهها سال مبارزه
انقلابی خلق کرد افزوده
می‌گردد. به پیشواز سالی

نو می‌رویم که در آن
می‌باید کاروان مبارزه را به
قله پیروزی و سرمنزل رهایی
نزدیکتر سازیم.
نوروز در همان حال که
جشن تجدید حیات طبیعت و
پیام آور فرا رسیدن فصل
زیبایی است، سراغاز فصلی
جدیداز مبارزه انسانها در
راه رسیدن بد آینده‌ای بهتر
است افزون براینها نوروز
کرد سمبل مبارزه پرشکوه
نیاکان در راه رستگاری
است. نوروز کرد فراخوانی

است در راه رسیدن به روزی نو
روزی درخشان و خالی از ستم
که هر خلق و ملتی با ادامه
مبارزه حق طلبانه به آن
نایل می‌آید. ما از این
زاویه به نوروز می‌نگریم، و
به این دلیل فرارسیدن جشن
نوروز را به همه خوانندگان
"کردستان" کادرها و
پیشمرگان و اعضای حزب،
مردم مبارز کردستان و
هم‌میهنان عزیز تبریک عرض
می‌کنیم جشن نوروز و سال
نو بر همه فرخنده باد!

وان پیرومهای کردستان ایران

همه روزه: به دو زبان کردی و فارسی
— جوج کوتاه رده‌های:

۴۱,۴۹,۷۵ متر

برنامه اصلی از ساعت ۱۲:۳۰ الی ۲ بعد از ظهر
عین همین برنامه از ساعت ۸ الی ۹:۳۰
برنامه کردی روز بعد از ساعت ۷ الی
۸ صبح پیش می‌گردد.

کتابهای مالی خود را به حساب بانک
زیور واریز:

**C.C.P. PARIS 68040.M020
FRANCE**

و لیش بانکی آن را به این آدرس پست نمائید:

**A.F.K. B.P. 102 . 75623 PARIS
CEDEX 13 FRANCE**

منتشر شد

اسامی شهدای

حزب دمکرات کردستان ایران

۵۸-۶۸

اسفندماه ۱۳۶۸